

‘พระกริ่งอัมมตนาคราช’

หลวงปู่สง่า วัดบ้านหม้อ จ.ราชบุรี

หลวงพ่อสง่า วัดบ้านหม้อ จ.ราชบุรี มีนามเดิมว่า สง่า เวสสุวรรณ เกิดเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๔๖๔ ชีวิตในวัยเยาว์ของท่าน ได้รับการศึกษาจากโรงเรียนวัดบ้านหม้อ โดยมีพระภิกษุสงฆ์ เป็นผู้อบรมสั่งสอนวิชาต่างๆ ให้ บางวันท่านได้อนคางวัด เพื่อช่วยปรนนิบัติรับใช้พระสงฆ์อยู่เสมอๆ ชีวิตของท่าน จึงอยู่ใกล้ชิดกับพระสงฆ์และวัดมาโดยตลอด จนกระทั่งจบชั้น ป.๔ จึงได้ออกจากโรงเรียนมาช่วยครอบครัวทำไร่ทำนา

อุปนิสัยของท่านในวัยหนุ่ม ก็เหมือนกับวัยรุ่นส่วนใหญ่ทั่วไป ที่เสรีจากการทำงานก็มักไปเที่ยวเล่นสนุกสนานกับเพื่อนๆ ไปตามเรื่อง

“คนเรากำไม่รวยก็อย่าจน
ให้มี ‘สิริโอตปปะ’ มีความอดทน
และเพียรพยายาม จะได้
ไม่อดตาย ความจน ความรวย
เราไม่ได้เอามาตั้งแต่เกิด แต่เรา
ทำตัวเราให้รวยให้จนได้ทั้งนั้น
เป็นหนี้ก็เอามาให้พระแก้ เราต้อง
แก้ที่ต้นเหตุ คือ ตัวเราเอง หาได้
ใช้เป็น ใช้ให้น้อย หาพอเพียง
ก็จะไม่จน”

บางครั้งก็ไปเที่ยวขี้หมูบ้านอื่น เพื่อหาแสงสว่างหาความรู้ด้านคาถาอาคม จากครูอาจารย์ที่เก่งๆ แต่ก็ยังไม่เป็นที่พอใจ จนกระทั่งทราบมาว่า ที่วัดไพรอารักษ์ มีอาจารย์ที่เชี่ยวชาญคาถาอาคมอยู่รูปหนึ่ง จึงตัดสินใจไปพบ เพื่อขอเรียนวิชา แต่หลวงพ่อดัดไพรอารักษ์ กลับตั้งคำถามว่า มาจากที่ใด พอทราบว่าเป็นจากบ้านหม้อ ท่านจึงปรารภขึ้นว่า “หาหญ้ากินใกล้คอกเหลือเกินนะ เราอย่าลืมหญ้าปากคอกดูบ้างว่า หญ้าปากคอกนั้นงามขนาดไหน”

นายสง่าในขณะนั้นได้แต่คิดถึงถ้อยคำปริศนาที่หลวงพ่อดัดไพรอารักษ์พูดถึง แต่ก็คิดไม่ออก จนกระทั่งไม่นานท่านจึงไขปริศนาได้ว่า “หญ้าปากคอก” ที่พูดถึงนั่นก็คือ ท่านพระครูเจ้าอาวาส วัดบ้านหม้อ นั่นเอง ท่านจึงได้ปวารณาตัวเป็นศิษย์ เพื่อเล่าเรียนวิชา

‘พระกริ่งอนันตนาคราช’

หลวงพ่อสง่า วัดบ้านหม้อ

“พระกริ่งอนันตนาคราช” หลวงพ่อสง่า วัดบ้านหม้อ เนื้อโลหะผิวไฟเค็มแก่เงิน ได้ฐานจารรูป “พญาอนันตนาคราช”

อาคมมานานนับปี จนมีความรู้ แคล่วคล่องในบทสวด และคาถาอาคม อักษรเลขยันต์ พอควร

ต่อมาในปี ๒๔๘๑ ท่านได้ตัดสินใจอุปสมบทที่วัดบ้านหม้อ ขณะมีอายุได้ ๒๒ ปี โดยมีพระอธิการกลั่น วัดคงคา เป็นพระอุปัชฌาย์, พระอาจารย์เลื่อง วัดเฉลิมอาสน์ เป็นพระกรรมวาจาจารย์, พระอาจารย์เซ่ง และพระอาจารย์แป๊ะ เป็นพระอนุสาวนาจารย์ (สมัยนั้นใช้พระคู่สวดในพิธีกรรมถึง ๓ รูป) ได้รับฉายาว่า “อนุปฺปโฟ” ครั้นอุปสมบทแล้ว ท่านได้อยู่จำพรรษาที่วัดบ้านหม้อ

เพื่อศึกษาพระธรรมวินัย จนสามารถสอบได้นักธรรมชั้นตรีและโท ตามลำดับ รวมทั้งวิชาอาคมที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากพระอาจารย์แป๊ะ พระอาจารย์เปี้ย วัดบ้านหม้อ และวิชาการแพทย์แผนโบราณ วิชาสมุนไพร จนกระทั่งเรียกได้ว่า มีความเชี่ยวชาญ ยกหาใครเทียบในเวลานั้น

ต่อมาในปี ๒๔๘๔ วัดหนองม่วง อ.บางแพ จ.ราชบุรี ขาดพระสงฆ์แล้ว ชาวบ้านและโยมวัจกรจึงได้พร้อมใจกันนิมนต์ท่านให้มาดูแลและพัฒนาวัดหนองม่วง

งอนันตนาคราช'

า วัดบ้านหม้อ จ.ราชบุรี

หลวงพ่สง่า จึงได้ย้ายมาอยู่ที่วัดหนองม่วง ตามคำขอ และได้พัฒนาวัดให้ดีขึ้น ตามที่ชาวบ้านต้องการ ดังที่เห็นในปัจจุบัน จากนั้นท่านได้กลับมาจำพรรษาที่วัดบ้านหม้อตามเดิม

การศึกษาพุทธาคม หลวงพ่สง่า เริ่มศึกษาจากอาคมและอักขระเลขยันต์ มาตั้งแต่ตอนสมัยเป็นหนุ่ม ทั้งวิชาสักยันต์ รตนามนต์ หลังจากอุปสมบทแล้วก็ยังให้ความสนใจอย่างต่อเนื่อง ด้วยว่า “แม้ไม่ใช่กิจของสงฆ์ แต่ก็มีความนิยมของคนสมัยนั้น เพื่อให้เกิดศรัทธายึดเหนี่ยวทางจิตใจ”

หลวงพ่เป็นอาจารย์สักอยู่หลายปี จนกระทั่งได้ข่าวว่า ผู้ที่ท่านสักให้ส่วนมากไปกระทำชั่ว เป็นนักเลง เพราะอีกเหมล้าพองในความคงกระพันของรอยสัก ท่านจึงได้เลิกการสักทั้งหมด เพราะเห็นว่า สิ่งนี้ไม่เกิดแก่นสารที่แท้จริง

บ้านหม้อ เมื่อโลหะผิวไฟเดิมแก่เงิน ได้ฐานจารรูป “พญอนันตนาคราช” เนื่องจากหลวงพ่เกิดปีมะเส็ง

เพื่อศึกษาพระธรรมวินัย จนสามารถสอบได้นักธรรมชั้นตรีและโท ตามลำดับ รวมทั้งวิชาอาคมที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากพระอาจารย์แป๊ะ พระอาจารย์เปีย วัดบ้านหม้อ และวิชาการแพทย์แผนโบราณ วิชาสมุนไพร จนกระทั่งเรียกได้ว่า มีความเชี่ยวชาญ ยกหาใครเทียบในเวลานั้น

ต่อมาในปี ๒๔๘๔ วัดหนองม่วง อ.บางแพ จ.ราชบุรีขาดพระสงฆ์แล้ว ชาวบ้านและโยมวิจิตรจึงได้พร้อมใจกันนิมนต์ท่านให้มาดูแลและพัฒนาวัดหนองม่วง

เมื่อมีเวลาว่าง ท่านได้ไปขอต่อวิชากับหลวงปู่ดี วัดบ้านยาง อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี ซึ่งเก่งในด้านการสร้างพระปิดตามหาอุด คงกระพันชาตรี, หลวงพ่เปลี่ยน วัดได้ จ.กาญจนบุรี โดยได้รับการถ่ายทอดวิชาสวดมนต์อิทธิพลมั่ง และการเขียนยันต์ ๑๐๘, หลวงพ่แห่ม วัดตาก้อง ได้วิชามหาอุด, หลวงพ่เงิน วัดคอนยายหอม ได้ครอบครุณะเมตตา

นอกจากนี้ยังได้รับการสอนวิชาเจริญวิปัสสนา จากครูบาอาจารย์ท่านอื่นๆ อีกมากมาย ปฏิบัติกตติคุณและ

คุณธรรมของหลวงพ่สง่า มีเมตตาธรรมสูงส่งยิ่งนัก ท่านได้พัฒนาวัดและพัฒนาคนให้รู้จักหลักการดำเนินชีวิตอย่างปกติสุข สอนให้รู้จักอดทน เพียรพยายามพึ่งตนเอง เอาชนะใจตนเอง เน้นวิถีชีวิตอย่างชาวบ้าน ดังที่ท่านเน้นเสมอว่า

“คนเรากล้าไม่รวยก็อย่าจน ให้มีหิริโอตตัปปะ ให้มีความอดทนและเพียรพยายาม จะได้ไม่อดตาย ความจนความรวยเราไม่ได้เอามาตั้งแต่เกิด แต่เราทำตัวเราให้รวยให้จนได้ทั้งนั้น เป็นหนี้ก็เอามาให้พระแก้ เราต้องแก้ที่ต้นเหตุ คือ ตัวเราเอง หาได้ใช้เป็น ใช้ให้น้อย หาพอเพียงก็จะไม่จน”

ด้านวัดดุมงคล หลวงพ่สง่าได้สร้างออกมาหลายอย่างหลายรุ่น ที่นิยมกันมวกรุ่นหนึ่งก็คือ “พระกริ่งอนันตนาคราช” พิธีเดียวกับ “หุ่นพยนต์” เนื้อโลหะ อันโด่งดัง

พระกริ่งรุ่นนี้เป็นพระกริ่งรุ่นสำคัญ และเป็นพระกริ่งรุ่นสุดท้ายของท่าน โดยใช้ชนวนวมวลสารมากมาย เนื้อโลหะผิวไฟเดิมแก่เงิน ได้ฐานมีจารรูป “พญา

หลวงพ่สง่า วัดบ้านหม้อ จ.ราชบุรี

อนันตนาคราช” เนื่องจาก หลวงพ่เกิดปีมะเส็ง วัดดุมงคลของท่านจึงมีรูป “พญอนันตนาคราช” อยู่ด้วยเสมอ จำนวนสร้าง ๒,๐๘๖ องค์

พระกริ่งองค์นี้เบอร์สวย ๒๗๒ จัดเป็นวัดดุมงคล ยอดนิยมของหลวงพ่สง่า วัดบ้านหม้อ เป็นพระกริ่งที่บรรดาศิษยานุศิษย์มีความศรัทธาเลื่อมใส และนิยมกันอย่างกว้างขวาง

(ขอขอบพระคุณ ข้อมูลและภาพจาก “หมอดันศิริราช”)